

-Dosarul nr. 1ra-1698/21
1-20002567-01-1ra-27072021

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion, Boico Victor,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului Starciuc Pavel, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 mai 2021 și sentinței Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir) din 20 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui

Starciuc Pavel xxxxxx, născut la
xxxxxx, originar și domiciliat în .
xxxxxx

Termenul de examinare:

Prima instanță: 10.01.2020 – 20.01.2021;

Instanța de apel: 30.03.2021 – 18.05.2021;

Instanța de recurs: 27.07.2021 – 24.01.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir) din 20 ianuarie 2021, Starciuc Pavel a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Starciuc Pavel, a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 (un) an.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, Starciuc Pavel, la data de 25 mai 2019 aproximativ ora 03:15, deținând permisul de conducere categoria „B” nr. xxxxxx, dar fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 04 august 2017, a condus automobilul de model „xxxxxx”, cu numărul de înmatriculare „xxxxxx”, pe traseul R-34 sensul giratoriu din or. Cantemir, în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, prin ce a încălcat cerințele art. 14 lit. a) al Regulamentului

Circulației Rutiere potrivit căruia: „conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate, ...”, ca ulterior după ce a fost stopat de către colaboratorii poliției pe traseul nominalizat, existând temeieri suficiente de a presupune că dânsul se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool, prin metoda testului alcoolsopic cu aparatul de model DRAGER ALCOTEST 6810, testarea cu nr. 2614 din 25 mai 2019 s-a constatat că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,30 mg/l, rezultat cu care Starciuc Pavel nu a fost de acord, contestându-l prin examinarea medicală cu recoltarea probelor de sânge, și în rezultat conform procesului-verbal nr. 29 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 25 mai 2019, în proba de sânge a lui Starciuc Pavel concentrația alcoolului etilic constituie 0,66 g/l, rezultat care conform prevederilor art. 134¹² Cod penal corespunde stării de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, acțiunile inculpatului Starciuc Pavel au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiuni săvârșite de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

3. Avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului Starciuc Pavel a contestat sentința cu apel, solicitând casarea totală a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Starciuc Pavel să fie achitat de săvârșirea infracțiunii incriminate, în legătură cu faptul că în acțiunile lui nu există fapta infracțiunii.

3.1. În motivarea cererii de apel, sub aspectul încălcărilor procedurale care în opinia apărării duc la nulitatea probelor acumulate, a evidențiat prevederile pct. 4 lit. a), pct. 11 lit. f), pct. 13, pct. 28, pct. 35 din Regulamentul privind modul de testare alcoolsopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009. Starciuc Pavel, nefiind de acord cu rezultatele testării alcoolsopice a contestat-o, solicitând să-i fie prelevate probe de sânge.

A indicat apărarea, că la 22 august 2019 odată cu aducerea la cunoștință inculpatului a rezultatelor probei de sânge și a procesului-verbal de examinare medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 25 mai 2019, acestea au fost contestate, deoarece inculpatul Starciuc Pavel nu a fost de acord cu rezultatul precum că ar fi avut în sânge o concentrație de alcool de 0,66 g/l. Contestația în cauză a fost formulată în prezența apărătorului printr-o cerere scrisă adresată procurorului în vederea dispunerii efectuării unei examinări medicale repetate.

La fel, a indicat apărarea, că procurorul nu a examinat cererea de contestare a probei biologice și nu s-a expus asupra acesteia, fapt prin care i-a afectat inculpatului dreptul la un proces echitabil și la contestarea rezultatelor de laborator potrivit pct. 35 din Regulamentul privind modul de testare

alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei. Mai mult, procurorul a remis cererea de contestare a probei biologice către organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliției Cantemir cu recomandarea ca asupra acesteia urmează să se expună ofițerul de urmărire penală în gestiunea căruia se afla cauza penală. Ultimul, la data de 03 septembrie 2019 a înaintat Centrului de Medicină Legală un demers prin care a solicitat să fie informat dacă proba biologică din eprubeta nr. 2 se mai păstrează la Dispensarul Republican de Narcologie.

A menționat că, în speță a fost evitată respectarea procedurii stabilite de legiuitor pentru contestarea rezultatelor de laborator, și practic nu s-a dat curs cererii de contestare, fiind expediate demersuri fictive către o altă instituție medicală decât cea care a efectuat examinarea probelor biologice. Astfel, a fost omisă solicitarea efectuării repetate a examinării celei de-a doua probe de sânge, fiind încălcate prevederile pct. 35 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei.

Subsidiar, a indicat că, la demersul fictiv din 06 septembrie 2019, Centrul de Medicină Legală a furnizat răspunsul cu nr. 201901709566, prin care a informat că nu dispune de informații despre proba biologică examinată într-o altă instituție medicală.

Astfel, apărarea a invocat că, atât procurorul, cât și organul de urmărire penală au restrâns drepturile inculpatului în vederea contestării concluziei examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate.

A evidențiat faptul că prima probă biologică a fost examinată de către Dispensarul Republican de Narcologie la 10 iunie 2019, iar aducerea la cunoștință lui Starciuc Pavel a rezultatelor acestei examinări s-a tergiversat până la 22 august 2019, ca ulterior să se invoce în mod formal depășirea termenelor de păstrare a celei de a doua probe de sânge, fără a se face o solicitare de examinare repetată a celei de-a doua probe de sânge în legătură cu contestația depusă de Starciuc Pavel.

Apărarea a concluzionat că, lui Straciuc Pavel i-a fost încălcat dreptul de a contesta rezultatele examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate, iar rezultatele de laborator cu nr. 01-12/874 din 02 august 2019 nu pot fi apreciate ca probe valabile confirmării învinuirii înaintate. Or, rezultatele de laborator care au stabilit existența în sângele lui Starciuc Pavel a unei concentrații de alcool de 0,66 g/l, au fost contestate în temeiul legii și nu pot sta la baza unei învinuirii, iar o a doua examinare care să confirme rezultatele primei concluzii nu a fost executată.

La fel, apărarea a menționat că prima instanță eronat s-a expus asupra imposibilității examinării celei de-a doua probe de sânge din considerentul scurgerii unui termen îndelungat și faptului că acea probă nu a fost păstrată. Or, în procesul de administrare și examinare a probelor, instanța nu trebuie să ia partea acuzării cu privire la justificarea nerespectării a unei proceduri sau a unui drept al inculpatului.

A menționat că procedural este prevăzut dreptul subiectului de examinare și contestare a concluziei examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate, însă acesta nu a fost respectat și drept consecință a fost încălcată procedura de acumulare a probelor de constatare a stării de ebrietate.

Prin urmare, apărarea a criticat veridicitatea rezultatelor raportului de determinare a alcoolemiei cu nr. 01-12/874 din 02 august 2019 emis de Dispensarul Republican de Narcologie prin care ar fi stabilit existența în sângele lui Starciuc Pavel a unei concentrații de alcool de 0,66 g/l. Or, Dispensarul Republican de Narcologie a primit pentru examinare medicală probele de sânge a cet. Stanciuc Pavel a.n. xxxxxx, iar starea de ebrietate este incriminată lui Starciuc Pavel, fapt ce contravine legii și procedurilor stabilite.

Astfel, apărarea consideră, inadmisibil faptul că la baza unei învinuiri se află probe acumulate contrar procedurii, fără o certitudine că analizele făcute pe numele lui Stanciuc Pavel ar aparține inculpatului Starciuc Pavel.

Cu referire la argumentele primei instanțe precum că vinovăția lui Starciuc Pavel ar fi confirmată prin procesul-verbal de constatare a faptului de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 25 mai 2019 și din conținutul „Tichetului Drager Alcotest 6810”, test nr. 2614 din 25 mai 2019 potrivit căruia la Starciuc Pavel s-ar fi constatat o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,30 mg/l, apărarea a menționat că acestea reprezintă constatări greșite.

A evidențiat apărarea, că pct. 4 lit. a) al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, pct. 16 capitolul VIII al Procedurii de Măsurare Legală PNL 5-02:2015 „Măsurarea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate, cu analizatorul de tip alcotest 6810”, aprobată prin Ordinul Ministerului Economiei cu nr. 104 din 08 iunie 2015, prevede că la stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate, cu utilizarea analizatorului, se va ține cont de eroarea tolerată a analizatorului, care constituie $\pm 0,02$ mg/l și se tratează în favoarea persoanei testate. Astfel, în cazul în care concentrația de alcool în aerul expirat măsurată este de 0,15 mg/l, iar eroarea tolerată a analizatorului este $\pm 0,02$ mg/l, atunci rezultatul final al măsurării va fi $0,15 \text{ mg/l} - 0,02 \text{ mg/l} = 0,13 \text{ mg/l}$.

Prin urmare, apărarea a concluzionat lipsa faptei infracționale prevăzute de art. 264/1 alin. (4) Cod penal, deoarece inculpatul nu s-a aflat în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, după cum a reținut prima instanță. Or, concentrația de alcool în aerul expirat de 0,28 mg/l, la o persoană care conduce mijlocul de transport nu reprezintă o faptă penală, din care considerente, procesul penal urma, în cel mai rău caz, să fie încetat în privința lui Starciuc Pavel, deoarece fapta acestuia reprezintă o contravenție.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 mai 2021, a fost respins apelul declarat de către avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului Starciuc Pavel și menținută hotărârea primei instanțe.

4.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că, fapta incriminată inculpatului Starciuc Pavel, corect a fost reținută și încadrată juridic de prima instanță potrivit art. 264/1 alin. (4) Cod penal, după indicii: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiuni săvârșite de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Instanța de apel, a concluzionat că, vinovăția inculpatului Starciuc Pavel a fost demonstrată în afara oricărui dubiu rezonabil, prin următoarele probe apreciate drept pertinente, concludente, utile și veridice, precum:

- declarațiile martorului Moloșniuc Remus (f.d.165);
- declarațiile martorului Miron Ilie (f.d. 166);
- declarațiile inculpatului Starciuc Pavel (f.d.167-168);
- procesul-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune săvârșită din 23.07.2019 (f.d. 9);
- tichetul „Drager Alcotest 6810”, test nr. 2614 din 25.05.2019 prin care s-a constatat că în aerul expirat de Starciuc Pavel la data de 25.05.2019, ora 03:16 min. s-a stabilit concentrația de alcool de 0,30 mg/l (f.d.10);
- procesul-verbal nr. 29 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 25.05.2019, potrivit căruia în proba de sânge a inculpatului Starciuc Pavel, născut la xxxxxx, la data de 25 mai 2019, ora 04:45, concentrația alcoolului etilic constituie 0,66 g/l, (f.d.15-16);
- raportul privind determinarea alcoolemiei din 02 august 2019 nr. 01- 12/874, potrivit căruia ÎMSP Dispensarul Republican de Narcologie, a remis rezultatul de alcoolemie a persoanei Starciuc Pavel, a.n. xxxxxx , în proba biologică (sânge) prelevată de la Starciuc Pavel, la data de 25 mai 2019, ora 04:45, concentrația alcoolului etilic reprezintă 0,66 g/l (f.d.22);
- răspunsul Centrului de Medicină Legală din 06 septembrie 2019 cu nr. 20190ev09566, prin care organul de urmărire penală a fost informat că informație despre proba biologică examinată de o altă instituție nu poate fi comunicată, totodată fiind furnizată informația că proba biologică recoltată neutilizată, după determinarea alcoolemiei se păstrează 35 de zile, în condiții stricte de conservare la frigider (f.d.51);
- procesul-verbal de ridicare din 18 septembrie 2019 a copiilor xerox a filelor din Registrul de înregistrare a proceselor-verbale ale examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei și Registrul de evidență a prelevării sângelui care au fost ridicate în cadrul cauzei penale nr. 2019430231 ce au referință la procesul de documentare a cet. Starciuc Pavel, xxxxxx (f.d.54);
- extrasul autentificat de pe Registrul evidența prelevării sângelui ținut de IMSP „Spitalul Raional Cantemir”, conform căruia de la Starciuc (de fapt

indicat Stanciuc) Pavel, au fost prelevate 2 eprubete de sânge (f.d.56-58);

- extrasul autentificat din Registrul de înregistrare a proceselor-verbale ale examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, ținut de IMSP „Spitalul raional Cantemir”, potrivit căruia, la 25 mai 2019, de la Starciuc (de fapt indicat Stanciuc) Pavel, născut la . xxxxxx, domiciliat în . xxxxxx, la data 25.05.2019, ora 04:45 au fost prelevate probe biologice (sânge) în două eprubete, a câte 10 ml de sânge (f.d.59-62);

- răspunsul Biroului de Probațiune Cantemir nr. 1129 din 19 septembrie 2019, potrivit căruia Starciuc Pavel se află la evidența biroului din 04 septembrie 2017, fiind condamnat prin sentința nr. 1-630/17 din 04 august 2017, adoptată de Judecătoria Chișinău (sediul Centru) prin în baza art. 264/1 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 29 000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani (f.d. 65);

- sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 04 august 2017, potrivit căreia lui Starciuc Pavel pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (1) Cod Penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime 580 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani (f.d. 66-69);

În opinia instanței de apel, prima instanță corect a constatat și faptul că, inculpatul Starciuc Pavel a săvârșit infracțiunea fiind privat prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 august 2017 de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul Starciuc Pavel a săvârșit infracțiunea, potrivit art. 134¹² alin. (3) Cod penal, în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care potrivit probelor administrare de acuzare, a fost constatată prin:

- rezultatul testului alcoolsopic cu aparatul de model „DRAGER ALCOTEST 6810” potrivit căruia s-a constatat o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,30 mg/l;

- rezultatul examinării de laborator a probelor biologice (sânge), prelevate de la inculpatul Starciuc Pavel la data de 25 mai 2019, potrivit căruia s-a constatat o concentrație a alcoolului etilic de 0,66 g/l;

- procesul-verbal nr. 29 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 25.05.2019.

4.2. În vederea respingerii argumentelor expuse de către apărare privind nerespectarea procedurii de testare cu „Alcotestul Drager 6810”, instanța de apel a menționat că, testarea alcoolsopică se efectuează de către persoanele abilitate cu un asemenea drept, iar conducătorii mijloacelor de transport au obligația de a se supune indicațiilor agentului de circulație și nu dispun de dreptul legal de a solicita personal să utilizeze acest mijloc de măsurare. Mai mult, în procesul-verbal privind constatarea faptului de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 25 mai 2019, inculpatul Starciuc Pavel, a indicat drept obiecții că nu este de

acord cu rezultatul aparatului „Drager”, rugând să-i fie colectat sânge, fără a menționa încălcări admise de inspectorul de patrulare în procesul de testare (f.d.9, verso).

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele apărării privind încălcarea dreptului la un proces echitabil prin faptul că organul de urmărire penală nu a soluționat cererea privind contestarea rezultatelor de laborator, a tergiversat intenționat ridicarea rezultatelor și a încălcat dreptul inculpatului de a contesta rezultatele examinării medicale.

Astfel, instanța de apel a accentuat că, organul de urmărire penală nu a încălcat drepturile invocate de apărare, deoarece la data pornirii urmăririi penale, cât și la depunerea cererii de numire a unei expertize repetate în baza celei de-a doua probă biologică prelevată de la inculpatul Starciuc Pavel, termenul pentru păstrarea probei biologice (sânge) era depășit, respectiv nu a fost posibil de a dispune, din punct de vedere legal, numirea unei expertize reperate așa cum a solicitat apărarea.

De asemenea, argumentele apărării privind imposibilitatea reținerii concentrației alcoolului etilic de 0,66 g/l în proba biologică prelevată de la inculpat deoarece acest rezultat a fost contestat, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate. Or, în ședința de judecată Starciuc Pavel a negat consumul băuturilor alcoolice la data de 25 mai 2019, pe când în momentul contestării rezultatelor „Alcooltestului Drager” din 25 mai 2019 acesta nu a negat consumul de băuturi alcoolice în acea zi. În acest sens indică că, în procesul-verbal nr. 29 din 25 mai 2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, medicul care l-a examinat pe Starciuc Pavel, a menționat din cuvintele ultimului în rubrica nr. 10 a procesului-verbal, despre consumul la data de 25 mai 2019, ora 01:00, a substanțelor alcoolice în cantitate 50 - 75 ml de coniac. (f.d. 15) Faptul că inculpatul Starciuc Pavel, la momentul stopării în or. Cantemir la data de 25 mai 2019, se afla la volanul automobilului în stare de ebrietate se confirmă prin declarațiile martorilor Miron Ilie și Moloșniuc Remus, întrucât anume acesta a fost motivul pentru care a fost supus testării alcoolscoapice cu aparatul „Drager Alcotest 6810”.

Argumentele apărării prin care pune la îndoială veridicitatea rezultatelor expuse în raportul privind determinarea alcoolemiei din 02 august 2019 emis de Dispensarul Republican de Narcologie, prin care s-a stabilit în sângele lui Starciuc Pavel concentrație de alcool etilic de 0,66g/l, întrucât din actele anexate la dosar rezultă că la Dispensarul Republican de Narcologie a fost expediate probe prelevate de la Stanciuc Pavel, care îi sunt incriminate lui Starciuc Pavel, instanța de apel le-a reținut ca neîntemeiate și contradictorii cu înscrisurile anexate la dosar. Or, datele de identificare a lui Starciuc Pavel, cum este numărul de identificare, a fost menționat în procesul-verbal nr. 29 din 25 mai 2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei.

Subsidiar, instanța de apel, a menționat că, eroarea materială privitor la

numele inculpatului Starciuc Pavel admisă în Registrul înregistrare a proceselor-verbale ale examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, și în Registrul de evidență a prelevării sângelui, în care este menționat ca Stanciuc Pavel, nu poate fi reținut ca un temei de a pune la îndoială raportul privind determinarea alcoolemiei din 02 august 2019 nr. 01-12/874 emis de Dispensarul Republican de Narcologie. Argumentele apărării, invocate în acest sens, fiind apreciate ca o metodă de apărare a inculpatului și eschivare de la răspundere pentru fapta săvârșită.

Referitor la argumentele apărării privind eroarea tolerantă a măsurătorului concentrației de alcool în aerul expirat, instanța de apel a menționat că acestea nu pot fi reținute, or, raportul privind determinarea alcoolemiei din 02 august 2019 nr. 01-12/874 emis de Dispensarul Republican de Narcologie indică că în sângele lui Starciuc Pavel a fost stabilită o concentrație de alcool etilic de 0,66 g/l, care potrivit art. 132¹² alin. (3) Cod penal, corespunde stării de ebrietate cu grad avansat.

Prin urmare, argumentele apărării privind lipsa faptei infracționale în acțiunile inculpatului Starciuc Pavel, instanța de apel le-a respins ca neîntemeiate și combătute de probe administrate la materialele cauzei.

4.3. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de apel a ajuns la concluzia, că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, ce determină scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale și corijare a celui vinovat, întru prevenirea săvârșirii de către acesta a altor infracțiuni, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, ținând cont de gravitatea infracțiunii, lipsa unor urmări prejudiciabile, de persoana inculpatului Starciuc Pavel care anterior a fost tras la răspundere penală.

Instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe de a suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare stabilită inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal. Astfel, pedeapsa stabilită inculpatului Starciuc Pavel sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, este una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptei comise, de atitudinea numitului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului și a altor persoane.

5. Avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului Starciuc Pavel, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de apel Cahul din 18 mai 2021 și a sentinței Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir) din 20 ianuarie 2021, cu emiterea unei noi hotărâri de încetare a cauzei penale în privința inculpatului din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii.

În motivarea poziției, apărarea reiterează motivele invocate în apel și consideră că ultima nu s-a expus și nu a dat răspuns asupra faptului dacă agentul constatator sau organul de urmărire penală este obligat să respecte termenele stabilite de legiuitor în favoarea persoanei supuse testării alcoolscopice.

Invocă apărarea că, potrivit pct. 35 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, concluzia examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, inclusiv rezultatul analizei de laborator a probelor biologice pot fi contestate de subiectul examinării medicale ori de organul de drept care a dispus examinarea medicală, în termen de 3 zile din data anunțării concluziei, prin solicitarea analizei de laborator repetate în cadrul altei instituții medicale abilitate, decît cea care a efectuat investigația inițială.

Subsidiar, susține că, prevederile menționate supra, îi asigură lui Starciuc Pavel dreptul de a contesta rezultatele testării alcoolscopice, iar respectarea termenelor de efectuare a expertizei de laborator, a comunicării rezultatelor acestei examinări și a numirii repetate a examinării în caz de dezacord, revine agentului constatator sau organului de urmărire penală care desfășoară urmărirea penală. Toate încălcările de procedură și a termenelor de efectuare a testării alcoolscopice/examinării medicale a probelor biologice, nu-i pot fi imputate inculpatului și urmează a fi tratate în favoarea acestuia.

De asemenea, menționează apărarea că, instanța de apel nu a dat răspuns argumentelor apărării, invocate vizavi de încălcările termenelor de comunicare a raportului de examinare a primei probe biologice, asupra tergiversării ridicării rezultatelor de examinare, asupra încălcării dreptului de a contesta rezultatele testării alcoolscopice și a rezultatelor de laborator.

Consideră că, în acțiunile lui Starciuc Pavel nu există fapta infracțională prevăzută de art. 264/1 alin. (4) Cod penal, deoarece dânsul nu se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, după cum a invocat instanța de fond și de apel. Or, cu eroarea tolerată a analizatorului de $\pm 0,02$ mg/l, concentrația de alcool în aerul expirat de 0,28 mg/l, la o persoană care conduce mijlocul de transport nu reprezintă o faptă penală, din care considerente, procesul penal urma să fie încetat în privința lui Starciuc Pavel.

Astfel, susține apărarea că, lui Starciuc Pavel i s-a îngrădit dreptul la un proces echitabil și nu i-a fost acordată posibilitatea garantată de legiuitor privind contestarea primei probe de laborator cu efectuarea unei examinări repetate a celei de-a doua probe de sânge. În aceste condiții, urma să fie luată în considerație proba testării alcoolscopice cu măsurarea concentrației de alcool în aerul expirat.

Prin urmare, apărarea consideră că, în speță vinovăția inculpatului nu a fost probată, iar dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile Codului de procedură penală, se interpretează în favoarea persoanei, fapt ignorat de instanțele de fond care eronat nu au constatat lipsa

6. Procurorul a depus referință la recursul apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Astfel, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs, apărarea invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

Verificând materialele cauzei prin prisma argumentelor formulate de recurenți, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acestea își găsesc confirmare, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată integral.

În acest context instanța de recurs menționează, că conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar

în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate, hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit notează, că hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Având în vedere dezideratele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel nu a pătruns în esența argumentelor invocate în apelul apărării, nu le-a supus verificării prin prisma probatoriului administrat la dosar și nu a răspuns în mod corespunzător la toate motivele invocate în cererea de apel.

În contextul celor enunțate, Colegiul penal lărgit remarcă faptul, că în speță, Starciuc Pavel a fost acuzat de săvârșirea infracțiunii de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică *cu grad avansat*.

Potrivit prevederilor art. 134¹² alin. (3) Cod penal, prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult.

Conform testului alcoolscop nr. 2614 din 25 mai 2019 efectuat cu aparatul de model „DRAGER ALCOTEST 6810”, s-a constatat o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,30 mg/l (f.d. 10), rezultat contestat de inculpat prin solicitarea examinării medicale cu prelevarea probelor biologice de sânge.

Reieșind din conținutul procesului-verbal nr. 29 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 25 mai 2019 (f.d. 15-16) și raportului privind determinarea alcoolemiei nr. 01-12/874 din 02 august 2019 emis de Dispensarul Republican de Narcologie, în proba de sânge a lui Starciuc Pavel, concentrația alcoolului etilic constituie 0,66 g/l (f.d. 15-16), rezultat contestat de către inculpat odată cu aducerea la cunoștință (f.d. 45).

Deși în cererea de apel apărarea a invocat faptul, că nerespectarea termenelor de efectuare a expertizei de laborator, a comunicării rezultatelor acestei examinări și a numirii repetate a examinării în caz de dezacord, nu sunt imputabile inculpatului aflat în poziția nerealizării contestației sale, instanța de apel nu a dat răspuns acestor argumente.

Mai mult, instanța de apel a examinat superficial și argumentul că nu pot sta la baza unei învinuiri rezultatele de laborator contestate, deoarece a

doua examinare care să confirme rezultatele primei concluzii nu a fost executată, menționând că „...se atestă a fi neîntemeiate și argumentele părții...or, Starciuc Pavel a contestând rezultatele Alcotestului Drager din 25 mai 2019, nu a negat consumul de băuturi alcoolice în acea zi, ci doar în instanța de judecată a declarat că... nu consumase careva băuturi alcoolice...medicul care a examinat pe inculpatul Starciuc Pavel, a menționat din cuvintele ultimului în rubrica 10 a procesului-verbal, despre consumul substanțelor alcoolice...” (f.d. 237).

La fel, apărarea a invocat în apel că, reținerea stării de ebrietate alcoolică din conținutul tichetului „Drager Alcotest 6810” este una greșită deoarece urma să se țină cont de eroarea tolerată a analizatorului, care constituie +/- 0,02 mg/l, ce se tratează în favoarea persoanei testate, însă instanțele de fond la acest aspect nu s-au expus suficient, considerând reținută starea de ebrietate cu grad avansat în baza raportului nr. 01-12/874 din 02 august 2019, rezultatele căruia au fost contestate de inculpat.

În acest sens instanța de recurs atenționează asupra faptului că legea penală sancționează starea de ebrietate care a atins un anumit grad (art. 134¹² alin. (3) Cod penal), de aceea faptul că inculpatul nu a negat consumul de băuturi alcoolice nu condiționează neapărat atragerea la răspundere penală, gradul de ebrietate urmând a fi stabilit în ordinea prevăzută de lege cu respectarea drepturilor inculpatului.

Colegiul penal lărgit reiterează, că potrivit prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că argumente apărării au fost lăsate fără un răspuns motivat, deși acestea reprezintă fondul apelului, iar motivarea insuficientă a aspectelor invocate de către apărare constituie un viciu de procedură, care generează casarea deciziei instanței de apel.

La același segment, Colegiul penal lărgit amintește, că potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite.

O decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs.

Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției.

Prin urmare, dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar și obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (*§ 30, 31 c. Fomin vs R. Moldova, decizia din 11 octombrie 2011; § 36, 37 c. Suominen vs Finlanda hotărârea din 01 iulie 2003*).

Față de considerentele mai sus arătate, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că la judecarea cauzei instanța de apel a admis erori, care nu pot fi

corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar. Erorile menționate sunt erori de drept procedural care se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului Starciuc Pavel, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 mai 2021, în cauza penală în privința lui **Starciuc Pavel xxxxxx** și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **24 martie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

Boico Victor